

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/141-0/2014
Érkezett:	2014 JAN 21.
Példány:	1
Melléklet:	3 db
Kezelőiroda: <i>Mei</i>	

Pesti Központi Kerületi Bíróság

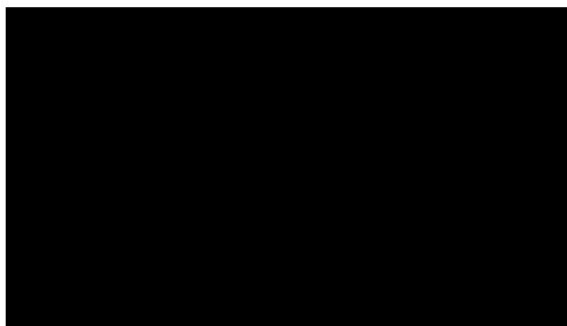
Cím: 1055 Budapest, Markó u. 25.
Központi telefonszám: +36-1/354-60-00;

útján

Alkotmánybíróság

Cím: 1015 Budapest Donáti u. 35-45.;

alkotmányjogi panasza

a Fővárosi Ítéltábla 3.Bhar.16/2013/5. számú, a Fővárosi Bíróság 20.Bf.10811/2011/15. számú ítéletét megváltoztató ítélete ellen, amely a Pesti Központi Kerületi Bíróság 18.B.33.122/2008/34. számú ítéletét változtatta meg.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] a Fővárosi Ítéltábla 3.Bhar.16/2013/5. számú, a Fővárosi Bíróság 20.Bf.10811/2011/15. számú ítéletét megváltoztató ítélete ellen, amely a Pesti Központi Kerületi Bíróság 18.B.33.122/2008/34. számú ítéletét változtatta meg, az *Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a* alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

- ❖ **Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 3.Bhar.16/2013/5. számú, a Fővárosi Bíróság 20.Bf.10811/2011/15. számú ítéletét megváltoztató ítéletének - amely a Pesti Központi Kerületi Bíróság 18.B.33.122/2008/34. számú ítéletét változtatta meg - alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az *Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését.***

A Fővárosi Ítéltábla 3.Bhar.16/2013/5. számú, a Fővárosi Bíróság 20.Bf.10811/2011/15. számú ítéletét megváltoztató ítéletet - amely a Pesti Központi Kerületi Bíróság 18.B.33.122/2008/34. számú ítéletét változtatta meg - jogi képviselőm **2013. november 19.** napján vette át, postai úton.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

I. Tényállás

1. **2007. október 03.** napján (tehát több mint 6 éve!!!), Ismeretlen tettes ellen tettem feljelentést mivel a <http://www.iwiw.hu> weboldalon [REDACTED] adatlapján a felhasználó **az állatai között tüntetett fel: „[REDACTED] ügyvédutánzat” kifejezést használva.**
2. **2008. március 25-én 2.B.MV.33.122/2008.** számon a Pesti Központi Kerületi Bíróságtól (dr. Barna György bírósági titkártól) **idézést kaptam**, mely szerint személyes meghallgatást tart a bíróság.
3. 2008. március 27-én jeleztem a bíróságnak, hogy az elkövetés folyamatos, kértém az intézkedésüket, hogy a jogsértő állapotot végre szüntessék meg, tekintettel arra, hogy ügyvédként a jóhírnevem és hitelemet rongja a vádlott cselekménye.
4. 2008. április 10-én leróttam az 5.000,-Ft eljárási illetéket.
5. 2008. szeptember 22-én ismételten írtam a bíróságnak és ismételten kértém a folytatólagosan elkövetett becsületsértés megszüntetését.
6. 2009. február 16-án ismételten kértém a továbbra is fennálló jogsértő állapot megszüntetését.
7. **2009. április 06-án a 3.B.33.017/2009/1. számon [REDACTED] bírói tanácsa felhívott, hogy közöljem [REDACTED] idézhető laccímét, melyet elviekben a nyomozás során a nyomozó hatóság közölt a bírósággal**
1. 2009. április 17-én ismételten válaszoltam a bíróság megkeresésére és jeleztem a bíróságnak, hogy több ügyfelem is észlelte a weboldalon meglévő becsületsértő írást.

2. 2009. augusztus 12-én ismételten jeleztem, hogy a becsületsértő kijelentések még mindig az adatlapon találhatóak.
3. **2009. szeptember 16-án a Bíróság Elnökhelyettese a 2009.EI.XV.AI.198. számon elrendelte a soronkívüliséget.**
4. 2009. szeptember 21. napján egyesítették a 2.B.33.017/2009/4. sz. végzéssel a 2.B.33.122/2008-as ügyet a 2.B.33017/2009-es perhez.
5. **2009. október 21-én idézést kaptam november 18-án tartandó tárgyalásra dr. Gyovai Mihály bírói tanácsa elé. A tárgyalást megelőzően a bíró a vádlott jogi képviselőjével négy szemközt tárgyalt, amit kifogásoltam, majd a tárgyaláson a 2.B.33.122/2008/12. sz. tárgyalási jegyzőkönyvből is jól megállapíthatóan nem kerültek jegyzőkönyvezésre a vádlott által elmondottak. A tárgyaláson derült ki az is, hogy a bíróság ismételt személyes meghallgatást kívánt tartani, annak ellenére, hogy korábban ez már megtörtént, ezt kifogásoltam, továbbá kifogást terjesztettem elő az eljárás szabálytalansága miatt és kértem a bíró kizárását.**
6. **2009. november 23-án ismételt feljelentést tettem, tekintettel arra, hogy a vádlott iwiw adatlapja 2009. november 18. napján 3 óra 33 perckor (a tárgyalás napján) megváltozott, ahol ettől kezdve az alábbi szöveg szerepelt: [REDACTED] [REDACTED] a ronda „lop-csal-hazudik” kutya”.**
7. 2009. december 18-án kaptam kézhez a november 18-i tárgyalás jegyzőkönyvét, 23-án ismételten a bíróság elnökhelyettes asszonyához fordultam és kértem a bíró kizárását felsorolva a bíró elfogultságára utaló tényeket.
8. **Ezidáig (2 év alatt) mint látható, gyakorlatilag az aktatologatáson felül semmi sem történt az ügyben.**
9. **2010. január 22-én az elnökhelyettes asszony jelezte, hogy az ügyet más bíróhoz osztották át, az események innentől felgyorsultak.**
10. **2010. február 06-án ismételt tárgyalásra került sor (dr. Szűcs István Ádám bírói tanácsa vezetésével), ahol a vádlott nem volt hajlandó érdemi nyilatkozatot tenni arra vonatkozóan, hogy a rágalmozó írások hogyan kerültek az adatlapjára, márpedig egy ártatlan személynek semmi oka arra, hogy ne tegyen vallomást, sőt, ne tegyen feljelentést, ha úgy gondolja, hogy az adatlapját illetéktelen személy(ek) használja.**
11. 2010. február 09-én a 31.B.29.090/2009. sz. ügyet a 18.B.33.122/2008. sz. büntetőügyhöz (amit korábban a 2.B.33.017/2009. perhez egyesítettek) egyesítette dr. Kajtor Gergely bírói tanácsa.
12. 2010. március 02-án ismételten tárgyalásra került sor, a vádlott továbbra sem volt hajlandó vallomást tenni, ekkor meghallgattak tanúként.
13. 2010. május 11-én csatoltam az iratokat és bizonyítási indítványt terjesztettem a bíróság elé.
14. 2010. június 09-én ismételt bizonyítékot küldtem be a bíróságra, mivel újabb ügyfelem észlelte az interneten a rágalmozó írást.
15. 2010. augusztus 04-én a bíróság megküldte a szakértői véleményt és szeptember 14-re tűzött ki tárgyalást, amin tárgyalás ütközés miatt nem tudtam megjelenni és jogi képviselőm sem, ezért az halasztásra került. **Ezen a tárgyaláson hallgatta volna meg a bíróság [REDACTED] [REDACTED] vádlott volt feleségét, akit a tárgyalás napját követő napon ismeretlen személy bántalmazott. [REDACTED] [REDACTED] feljelentést tett az ügyben.**

16. 2011. március 01-én ismételt tárgyalást tartott a bíróság, ahol a szakértő részletesen kifejtette, hogy szakvéleményét fenntartja, miszerint semmilyen olyan adat nem volt feltárható, ami azt igazolta volna, hogy más személy fért volna hozzá a vádlott számítógépéhez és/vagy betört volna az iwiw portálra és ezáltal lehetősége lett volna feltenni a rágalmazó kijelentéseket, egyébként is életszerűtlen, hogy valaki két és fél évig ne észlelje a rágalmazó kijelentéseket a saját adatlapján. Ezen a tárgyaláson meghallgatásra került [REDACTED] [REDACTED] aki részletesen beszámolt a vádlott személyiségéről.
17. A bíróság 2010. szeptember 14-re tűzött újabb tárgyalást, melyen tárgyalás ütközés miatt nem tudtam megjelenni, ezt jeleztem a bíróságnak.
18. 2011. január 18. napjára ismét tárgyalást tűzött ki a bíróság, ezen tárgyaláson szintén tárgyalás ütközés miatt nem tudtam megjelenni.]
19. 2011. február 05-én bizonyítási indítványt terjesztettem a bíróság elé és kértem, hogy keressék meg az iwiw.hu szerverszolgáltatóját azzal, hogy igazolják, hogy [REDACTED] [REDACTED] adatlapjára pontosan mikor, milyen IP címről és hány alkalommal léptek be 2007. októberétől az adatlap törléséig, továbbá kérjék le a vádlott telefonszolgáltatójától, hogy a vádlott készüléke a belépések időpontjában honnan forgalmazott, amiből megállapítható, hogy a vádlott a belépések időpontjában hol tartózkodott. Ezen indítványomnak soha nem adtak helyt, soha nem vizsgálták. A vádlott adatlapjának törlése nem tudom, hogy mikor következett be, de szerintem a bizonyíthatóság megakadályozása érdekében történt, a vádlott később azzal indokolta, hogy az MTVA vezérigazgatójaként (korábban a Hír 24 Tv. vezérigazgatója volt, majd Hunglster Zrt. vezérigazgatója) nem tarthatott fenn ilyen weboldalt).
20. A 2011. április 19-re kitűzött tárgyalás elmaradt, mivel a vádlott telefonált a bíróságnak, hogy vírussal fertőződött. Erre vonatkozóan igazolás becsatolásáról nincs információm, de a bíróság a kimentést elfogadta annak ellenére, hogy kértem a kimentési ok ellenőrzését.
21. 2011. szeptember 23-án a bíróság a 34. sz. ítéletével a vádlottat 3 évre próbára bocsátotta, a költségekről nem rendelkezett. Az ítélet ellen nem fellebbeztem, a vádlott fellebbezett, indokolást nem fűzött a fellebbezéséhez.
22. 2011. október 05-én kértem a bíróságot, hogy állapítsa meg a költségeket, melyeket részleteztem.
23. A Fővárosi Bíróság a 20.Bf.10.811/2011/1. sz. értesítésével jelezte, hogy nyilvános ülés kérhető, a tárgyalást 2012. április 24-re tűzte ki, amit tárgyalásütközés miatt kérelmemre május 24-re halasztott.
24. Ezt követően a vádlott egy új történettel állt elő, mely szerint egy ismerőse: [REDACTED] (aki elmondása szerint a rendszergazdája is egyben) írta ki a vádlott iwiw oldalára a rágalmazó szöveget. Egy nyilatkozatot is csatolt, melyet két tanú is aláírt, miszerint előttük, mint tanúk előtt nyilatkozott [REDACTED] arról, hogy szolidaritását kívánta kifejezni a dehonesztáló kijelentéseknek a vádlott adatlapjára történő felírásával.
A nyilatkozatot tanúként aláíró személyeket a bíróság meghallgatta, ennek során [REDACTED] egymásnak ellentmondó nyilatkozatot tettek a

körben, hogy hogyan került aláírásra a nyilatkozat. [REDACTED] [REDACTED] azt állította, hogy [REDACTED] már aláírta a nyilatkozatot, amikor letanúzták, [REDACTED] viszont elmondta, hogy amikor ő aláírta, akkor még csak a főnöknője aláírása szerepelt rajta, tehát [REDACTED] nyilvánvalóan hamisan tanúskodott, amikor azt állította a bíróság előtt, hogy [REDACTED] után tanúzta le az iratot.

[REDACTED] [REDACTED] elmondta azt is, hogy [REDACTED] [REDACTED] egy szemüveges férfi, azonban az is kiderült, hogy ezt is valótlanul állította, ugyanis a bíróság a következő tárgyaláson, 2012. december 27. napján meghallgatta [REDACTED] [REDACTED] is, akiről kiderült, hogy nem szemüveges, jól olvas szemüveg nélkül is, tehát nincs szüksége olvasáshoz szemüvegre, továbbá a tárgyalásra is szemüveg nélkül jött, tehát se nem közellátó, se nem távollátó. Ebből az a következtetés vonható le, hogy [REDACTED] [REDACTED] nem ismerte személyesen [REDACTED] [REDACTED] akinek az állítása szerint „mind a 2007. szeptemberi, mind a 2009. novemberi sérelmezett bejegyzéseket ő tette meg [REDACTED] [REDACTED] felhasználói adatlapján.” (20.Bf.10.811/2011/15. utolsó bekezdés).

Ezt azonban vitattam, tekintettel arra, hogy a 2009. novemberi sérelmezett bejegyzéseket hajnali 3 óra 33 perckor tették és meglehetősen életszerűtlen, hogy [REDACTED] [REDACTED] együtt lakik a rendszergazdájával, ahogyan az is, hogy egy rendszergazda az ügyfele iwiw adatlapján egy általa teljesen ismeretlen személyt, ügyvédet rágalmoz, ennek érdekében pedig vállalja a számítástechnikai adatok elleni bűncselekmény miatti büntetést. Teljesen életszerűtlen az is, hogy [REDACTED] [REDACTED] két és fél évig „nem veszi észre”, hogy adatlapján rágalmozó írárok találhatóak és az is, hogy büntető eljárás folyik ellene két és fél éven keresztül, valaki használja az iwiw adatlapját és mégsem indít ellene semmilyen eljárást, aki miatt ellene ráadásul folyik egy büntetőeljárás.

300/C. § (1) Aki számítástechnikai rendszerbe a számítástechnikai rendszer védelmét szolgáló intézkedés megsértésével vagy kijátszásával jogosulatlanul belép, vagy a belépési jogosultsága kereteit túllépve, illetőleg azt megsértve bent marad, vétséget követ el, és egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Aki

a) számítástechnikai rendszerben tárolt, feldolgozott, kezelt vagy továbbított adatot jogosulatlanul megváltoztat, töröl vagy hozzáférhetetlenné tesz,

b) adat bevitelével, továbbításával, megváltoztatásával, törlésével, illetőleg egyéb művelet végzésével a számítástechnikai rendszer működését jogosulatlanul akadályozza, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

BH2005. 419. A számítógépes csalás büntettének alapeseténél a törvény nem állapít meg értékhatárt, így az bármilyen csekély mértékű kár okozása esetén megállapítható [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bek.].

Az Európa Tanács informatikai bűnözésről szóló egyezményében foglalt büntetőjogi rendelkezésekkel összhangban léptette életbe a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény tényállását a 2001. évi CXXI. tv. 57. §-a.

1. Az új bűncselekmény jogi tárgya egyfelől a számítástechnikai rendszerek megfelelő működéséhez és a bennük tárolt, feldolgozott, továbbított adatok megbízhatóságához, hitelességéhez, valamint titokban maradásához fűződő érdek.

Abban az esetben, ha a számítástechnikai rendszerbe jogosultan lép be az elkövető, azonban annak kereteit túllépve, illetve azzal ellentétesen marad benn a számítástechnikai rendszerben, ugyancsak elköveti a bűncselekményt.

A bűncselekmény az adat bármilyen módon történő módosításával, törlésével vagy hozzáférhetetlenné tételével befejezetté válik, ugyanis nem szükséges, hogy a cselekmény következtében a számítástechnikai rendszer bármilyen károsodása bekövetkezzen.

A (2) bekezdés b) pontjában meghatározott cselekmény védett jogi tárgya a számítástechnikai rendszer működése. Míg a (2) bekezdés a) pontja esetében a tárolt, feldolgozott, kezelt vagy továbbított adatokat védi a törvény, úgy ez esetben magát a számítástechnikai rendszer hibátlan működését részesíti büntetőjogi oltalomban.

25. A Fővárosi Törvényszék a 20.Bf.10.811/2011/15. sz. ítéletével

bizonyíték hiányában felmentette a vád alól azzal az indokkal, hogy személyében meg van az elkövető.

Önmagában azonban az, hogy valaki magára vállalja egy bűncselekmény elkövetését még nem indokolja azt, hogy a bíróság a vádlottat felmentse, vizsgálni szükséges azt is, hogy mi áll annak a háttérben, ha valaki vállalja egy bűncselekmény elkövetését. Ezt a törvényszék egyáltalán nem vizsgálta. Teljes mértékben életszerűtlen ugyanis, hogy valaki két és fél éven keresztül nem veszi észre, hogy az adatlapján rágalmozó, becsületsértő kijelentések vannak, míg a rendszergazdája olyan szoros barátságban áll vele, hogy megbízójáért és/vagy barátjáért képes számítógépes bűncselekményt elkövetni annak tudatában, hogy ha ez kiderül, a barátját büntetőjogilag elmarasztalják, neki pedig megszűnne a megélhetési forrása (hiszen informatikusként dolgozik), sőt, egy ismeretlen ügyvédről becsületsértő írásokat tesz közzé a barátja adatlapján, amikor ezt a sajátján is megtehetné volna. Teljesen életszerűtlen, hogy évekig hallgat, nem tesz tanúvallomást ezzel lemondva a védekezés ezen lehetőségéről, nem tesz feljelentést azért, mert valaki, ismeretlen személy felment az adatlapjára, másról becsületsértő dolgokat ír rajta, amiért őt akár el is ítélik, két és fél évig jár büntetőeljárásokra, de nemhogy feljelentést nem tesz az ismeretlen tettes ellen, de még csak meg sem említi, hogy van egy ismeretlen tettes, majd amikor a cselekmény már nyilvánvalóan elévült egy nem létező 3. személlyel szemben, megjelenik ezen 3. személy és hirtelen bejelenti, hogy ő az elkövető.

Ezt követően a bíróság nem vizsgálja a hamis tanúzás lehetőségét, a Be. 171. § (2) bekezdésében rögzített kötelezettsége ellenére sem küldte meg az iratokat a nyomozó ügyészségnek, nem kér le cellainformációkat és IP kiosztást, hanem a bizonyítási indítványt elutasítja azzal az okszerűtlen indokkal, hogy a Törvényszék álláspontja szerint mulasztással nem lehet elkövetni a rágalmozást és az, hogy a vádlott tudta, hogy az adatlapján van a becsületsértő kijelentés, de nem távolította onnan el, csak mulasztás. Ezen logika mentén azonban bárki nyugodtan

rágalmazhatna mindenkit, hiszen maximum azt állítaná, hogy az időközben elhunyt nagyapja, egy ismeretlen, a szobájába tévedő hajléktalan, esetleg egy tűzföldi unokaöccse pötyögte a szöveget a gépbe, ő csak nem törölte.

Téves ezért a Törvényszék azon jogértelmezése, hogy azon magatartásával a vádlott nem követte el a nagy nyilvánosság előtt elkövetett becsületsértést, hogy nem törölte a becsületsértő kijelentéseket, ugyanis az adatlapot ő maga használta rendszeresen, nap mint nap, ezzel pedig használta a tartalmát is, többek közt a becsületsértő szöveget is (ezt az Ítélet tábla ítélete is megállapította).

A hatályos jogszabályokat a rendeltetésüknek megfelelően kell értelmezni. A Btk. 180. §-a egyértelműen rögzíti, hogy:

180. § (1) Aki a 179. § esetén kívül mással szemben

a) a sértett munkakörének ellátásával, közmegbízatásának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben,

b) nagy nyilvánosság előtt

a becsület csorbítására alkalmas kifejezést használ, vagy egyéb ilyen cselekményt követ el, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A jogszabályszövegnek ez a fordulata, miszerint „becsület csorbítására alkalmas kifejezést használ, vagy egyéb ilyen cselekményt követ el”, igazolja, hogy a vádlott azzal, hogy nap mint nap használta az adatlapját, használta az azon lévő kijelentéseket, kifejezéseket is, tehát a becsületsértést ezáltal maga is elkövette.

Az „egyéb ilyen cselekményt követ el” fordulat álláspontom szerint épp az ilyen jogsértő magatartást takarja, a bíróság pedig köteles vizsgálni a szándékot is. Nyilvánvaló, hogy az elkövető szándéka a lejáratás volt, márpedig azzal, hogy a szöveget nem távolította el az adatlapjáról, maga is elkövette a becsületsértést akkor is, ha nem ő gépelte be az adatlapra (ami álláspontom szerint egyébként nem valós, ugyanis [REDACTED] tanú azt is elmondta, hogy ő nem tudott arról, hogy 2009. november 18. napján lesz [REDACTED] tárgyalása és meglehetősen furcsa egybeesés lenne, hogy ő pont akkor kel fel hajnali fél négykor, hogy módosítsa az adatlapot.).

Ha például panaszkodnék a kollegáimnak, hogy valamelyik ügyemet tárgyaló bíró férfi létére rózsaszín, derékig érő túllruhában szokott sétálni a bíróság folyosóján, majd a kollegáim közül valaki feltenné ezt a weboldalamra, ezek után pedig én évekig nem venném le, a rágalmazást ezzel a magatartásommal álláspontom szerint elkövetném, hiszen a weboldalt én használom, annak tartalmát is használom, még akkor is, ha közvetlenül nem én töltöm fel az adatokat, mert mondjuk nem tudok weboldalt szerkeszteni, vagy mondjuk épp a létrán állok és virágot locsolok, amikor valamelyik kollegám adatokat tölt fel rá, aztán a büntetőeljárás hatására „amnéziás leszek” és elfelejtem ki volt.

Megjegyzem, hogy épp ennek tisztázására terjesztettem elő bizonyítási indítványt, nevezetesen, hogy kérje le a bíróság a vádlott és a tanú cellainformációit, továbbá a

szolgáltatótól kérje le, hogy mikor milyen IP címről léptek be az iwiw oldalra és kérje le, hogy ekkor volt-e IP cím kiosztva a vádlottnak és a tanúnak. A bíróság azonban ezen bizonyítási indítványomat elutasította

Ezen felül a bíróság nem értékelte a vádlott ráutaló magatartását sem, amivel éveken keresztül hallgatott, semmiféle tevőleges magatartást nem tett annak érdekében, hogy tisztázza magát a vádak alól, nem tett feljelentést azért, mert az adatlapjára esetlegesen illetéktelen személy olyan adatokat töltött fel, melyek miatt ellene büntetőeljárás indult és amely miatt kártérítés megfizetésére kötelezi a bíróság (hiszen a kárfelelőssége a híreszteléssel is megáll), továbbá nem értékelte a tanúk egymásnak ellentmondó nyilatkozatát és [REDACTED] [REDACTED] hamis tanúvallomását, melyet csak akkor korrigált, amikor kiderült, hogy beosztottja egészen mást mondott, mint ő.

Amennyiben [REDACTED] [REDACTED] követte volna el a bűncselekményt és nem a vádlott, akkor ő nemcsak a Btk. 180. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő rágalmazás vétségét, hanem a Btk. 300/C § (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő számítógépes adatok jogosulatlan megváltoztatása vétségét is elkövette volna, ez esetben pedig, a Be. 171. § (2) bekezdése alapján a bíróságnak hivatalból kellett volna eljárást indítania, amit viszont tudomásom szerint nem tett meg annak ellenére sem, hogy magam is jeleztem, magam is jeleztem a bűncselekményi jelleget.

26. A másodfokú döntés ellen fellebbezést terjesztettem elő, a Fővárosi Ítéletábla, mint harmadfokú bíróság a 3.Bhar.16/2013/5. sz. ítéletével már bűncselekmény hiányában mentette fel a vádlottat, azzal az indokkal, hogy a sértettet „mint közszereplőt, fokozottabb tűrés kötelezettség terheli, amely csupán a gyalázkodó kijelentések elleni fellépést teszi lehetővé.”

Bár az Ítéletábla elismeri, hogy „Magyarország Alaptörvényének II. cikke értelmében az emberi méltóság sérthetetlen”, de úgy ítélte meg, hogy a közszereplőknek és ezáltal nekem „nagyobb türelmet kell tanúsítaniuk a kritikai megnyilvánulásokkal szemben.”.

Figyelman kívül hagyta továbbá azon tény, hogy a lealacsonyító, megalázó kijelentéseket egyrészt a közszereplőknek sem kell tűrniük, másrészt a feljelentett kijelentése, azáltal, hogy az állatok közt tüntet fel és azt állítja, hogy lopok, csalog, hazudok, tényállítás és nem kritika, továbbá, jelentősen meghaladja azon határt, ahol közszereplőként még tűrnöm kellene a kijelentéseit.

Az, ha valakit az állatok közt tüntetnek fel, mindenképpen gyalázkodónak kell tekinteni, ráadásul az ügyvédi pálya bizalmi pálya, ha valaki azt állítja egy ügyvédről, hogy „lop, csal, hazudik kutya”, az a közbizalmat megingatja és végső soron azt eredményezi, hogy azon potenciális ügyfelek, akik a beírást olvassák, nem bízzák meg az ügyvédet, hiszen köztudomású, hogy senki sem szeretne saját magának olyan ügyvédet, aki „lop, csal, hazudik” és egyébként is egy „állat”.

Az Ítélet tábla további érvelése az volt, hogy „... ügyvédként mint az igazságszolgáltatásban dolgozó közszereplő került a vádlottal kapcsolatba”, a szóbeli indokolás még tartalmazta, hogy más közhatalmi személyekkel: bírókkal, ügyészekkel is előfordul, hogy hasonló dolgokat állítanak róluk, de ők is kötelesek mindezt tűrni. Ez lehet, hogy igaz, valójában azonban a bíró, az ügyész közhatalmi védelmet is kap mint hivatalos személy (Btk. 137. § (1) e) pont), tekintettel a Be. 52. § (4) bekezdésére, míg az ügyvéd ilyen védelemben nem részesül, minthogy nem minősül hivatalos személynek (Btk. 137. §. (2) e) pont).

Ezen felül a bíró, az ügyész, akkor is megkapja a fizetését, ha rágalmozó cikkek tömkelege jelenik meg róla, az ügyvéd viszont elveszíti a megélhetési forrását, mivel ő a piacból él és senki sem bíz meg olyan ügyvédet, aki „lop, csal, hazudik” és „állat”.

Az Ítélet tábla a Be. 6. § (3) bekezdés a) pontja alapján mentette fel a vádlottat és rendelte el, hogy a költségek vonatkozásában is döntsön a bíróság, melyet követően a bíróság az eljárás teljes költségét, beleértve a tetemes szakértői díjat is rám terhelte, tehát nem elég, hogy éveken keresztül rágalmoztak, jelentős vagyoni és nem vagyoni hátrány ért azáltal, hogy ügyfeleket veszítettem el, még a rágalmozó személy és a bíróság hibájából felmerült költséget is rám terhelték.

II. Jogi minősítés és indoklás

Az Alaptörvény értelmében:

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Sérült a tisztességes eljáráshoz való jogom: miszerint ugyanolyan elbírálásban részesülök, mint bármely más személy, tehát ugyanazt a védelmet megkapom, legalább alapjogaim (pl. jóhírnév védelme) tekintetében, továbbá az ügyek ésszerű határidőn belül való befejezéséhez fűződő jogom is sérült, mivel egy egyszerű rágalmozási ügyet a bíróság soron kívüli eljárással sem tudott 6 év alatt lezárni. Kérdés, hogy mi lett volna, ha nem soron kívüli az eljárás? Akkor 20 évig tart?

A tisztességes eljáráshoz való jogomat az is sértette, hogy a bíróság a bizonyítási indítványaimnak nem adott helyet, ezáltal a bizonyítást gyakorlatilag ellehetetlenítette, hiszen ma már, 6 év távlatában cellainformációkat, IP címeket megszerezni lehetetlen. Bár az ítélet szerint személyiségjogi pert indíthatok, azonban 6 év távlatában személyiségjogi per indítására már nincs lehetőség, mivel a bizonyítás mára lehetetlenné vált.

A magánvádas eljárásban a nyomozást a bíróság rendeli el, tehát bizonyításra korábban nekem lehetőségem sem volt, hiszen nem férek hozzá sem cellainformációkhoz, sem IP adatokhoz:

Be. 499. § (1) Nyomozást a bíróság vagy az ügyész rendelhet el.

(2) A bíróság nyomozást rendel el, ha a feljelentett cselekmény elkövetőjének személye, személyi adatai vagy tartózkodási helye ismeretlen, továbbá ha bizonyítási eszközök felkutatása szükséges. A nyomozás határidejét legfeljebb két hónapban a bíróság határozza meg, és azt kétszer, egyenként legfeljebb két hónappal meghosszabbíthatja. A bíróság a nyomozást elrendelő végzést és az iratokat megküldi a nyomozó hatóságnak. A nyomozást a rendőrség végzi.

A feljelentést ismeretlen tettes ellen tettem, tehát a bíróság feladata lett volna az elkövető kilétének felderítése (bizonyítékok beszerzése) és ennek érdekében minden olyan intézkedést megtenni, ami elősegíti az elkövető felkutatását. Nem az én feladatomban lett volna az IP cím, a cellainformáció kikérésére indítványt tenni, de ha már megtettem, ezt minimum el kellett volna rendelni. Azáltal, hogy a bíróság ezt nem tette, illetve a nyomozás elrendelését követően a nyomozó hatóság nem tárta fel, a tisztességes eljáráshoz való jogom sérült.

Miután azonban az Ítélet tábla szerint a cselekmény nem bűncselekmény, ha ez így lenne, ezt már az elsőfokú bíróságnak is fel kellett volna ismernie és nem rendelhetett volna el egy rendkívül költséges szakértői eljárást úgy, hogy végül kitalálja, hogy teljesen felesleges volt a 6 éves eljárás, melyre rendszeresen készülnöm kellett, beadványokat kellett készítenem, meg kellett jelennem és mely alatt bevételszerző tevékenységet nem tudtam folytatni. Tisztességtelen az olyan eljárás, amelyet már a feljelentés benyújtásakor el lehetett/kellett volna utasítani, azonban évekig folytatnak, sőt, még szakértőt is kirendelnek, tudva, hogy a költségeket majd meg kell fizetni (ez akkor is így lenne, ha a vádlottal próbálták volna kifizettetni).

Álláspontom szerint az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését sérti a Fővárosi Ítélet tábla azon joggyakorlata, hogy a vádlott által elkövetett cselekmény tényleges felderítése érdekében semmiféle intézkedést nem tett, de az méginkább, hogy a soron kívüli intézkedés elrendelését követően évekig nem tárgyalta az ügyet, nem gondoskodott arról, hogy az inkriminált kijelentést a weboldaltól eltávolítsák (ha a vádlott nem teszi meg, még ma is kint lenne), továbbá az alaptörvénnyel ellentétes álláspontra helyezkedett és a szólás szabadságának nagyobb teret engedett, mint a jóhírnév és tisztességes eljáráshoz való jog, valamint az ügy ésszerű időn belül való befejezéséhez való jog védelmének.

Az Alaptörvény VI. cikke szerint:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

Ezen jogom sérült, hiszen jóhírnevem védelme érdekében semmiféle közhatalmi védelmet nem kapok, amikor tűrésre köteleznek, igazságszolgáltatásban dolgozó közszereplő vagyok, amikor védelemre szorulok, akkor a közszereplőket megillető fokozott védelemben nem részesülök.

Álláspontom szerint egyébiránt attól, hogy ügyvédként tevékenykedik valaki, még nem lesz közszereplő (a különleges jogvédelem is csak a védőt illeti meg – Be. 52. § (4) bekezdés – és a védő sem hivatalos személy, hanem csak közfeladatot ellátó személy, ennek megfelelően ha nem védő ügyvédként jár el egy ügyvéd, semmiféle külön védelem nem illeti meg, míg a közszereplőket (politikusokat, bírókat, ügyészeket) mentelmi jog, vagy különleges védelmet nyújtó szabályok védik, megélhetésük nem függ a jóhírnevük, becsületük elleni internetes „támadásoktól”, ezáltal megélhetésük sem függ tőle.

A bírói gyakorlat szerint: BH2011. 186 A közszereplővel kapcsolatban olyan tényre utaló kifejezések napilapban, olvasói levélben való közlése, amelyek - valóságuk esetén - alkalmasak a közszereplő ellen büntetőeljárás indítására, túlmegy a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos szabadságán, s nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmozás bűncselekményének a megállapítására adhat alapot; a valóságbizonyításnak ez esetben is helye van [1978. évi IV. törvény 179. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, 182. §].

Amennyiben valós lenne a vádlott azon állítása, hogy lopok, csalok, hazudok, akkor ez alkalmas lenne arra, hogy ellenem büntető eljárás induljon, tehát az ilyen kijelentés nagy nyilvánosság előtt történő megtétele (feljelentésemnek megfelelően és nem az elsőfokú bíróság minősítése szerint) rágalmozásnak minősülne:

BH2007. 4

I. Rágalmazást valósít meg, aki a becsület csorbítására alkalmas módon azt állítja, hogy a sértett lop, csal, hazudik, okiratot hamisít, illetve pedagógusként a gyermekek bizalmával visszaél, őket megkárosítja, megkülönbözteti (1978. évi IV. törvény 179. §, 182. §).

II. A véleménynyilvánításhoz való jog korlátja, hogy másnak alkotmányosan védett személyiségi jogait - ideértve az emberi méltósághoz, jóhírnévhez, társadalmi megbecsüléséhez való jogát is - nem sértheti. E jogok jogellenes megsértése polgári jogi és büntetőjogi következményeket vonhat maga után [1978. évi IV. törvény 10. §, Alkotmány 59. § (1) bek., 61. § (1) bek.].

Az Ítélet tábla kifejti, hogy: „csupán a gyalázkodó kijelentések elleni fellépést teszi lehetővé” a szabályozás. Álláspontom szerint azonban a becsmérlő kijelentések sem megengedettek, épp az Ítélet tábla által az ítélet 7. oldalán kifejtettek szerint.

A vélemény nyilvánítás korlátja ugyanis más személy jóhírnevének, becsületének megsértése, mivel még egy ügyvédnek, de még egy közszereplőnek is joga van az emberi méltósághoz, a jóhírnévhez, a vélemény nyilvánítás szabadsága pedig nem terjedhet odáig, hogy ezen alapjogokat el lehessen vitatni, illetve odáig, hogy diszkriminatív módon, hátrányosan lehessen megkülönböztetni valakit csak azért, mert az ügyvédi pályát választotta (vagy esetleg oda kényszerült. Míg ugyanis politikus

általában önszántából lesz valaki, az ügyvédi pályát sokan egyéb körülmények okán „választják”, pl. én rákbetegség miatt, mások a leépítések vagy egyéb ok miatt).

Az Ítéltábla kifejti, hogy „A zsinórmértéket képező becsület, mint büntetőjogi védelemben részesülő jogi tárgy, két elemből tevődik össze: egyrészt a társadalmi megbecsülésből, másrészt az emberi méltóságból.”

Most, amikor egyre inkább terjed az internetes, nagy nyilvánosság előtti rágalmozás, kimondani azt, hogy ügyvédek nyugodtan lehet rágalmozni, mert ők közszereplők, kötelesek ezt tűrni, miközben mindenki az interneten tájékozódik egy-egy ügyvéd munkásságáról, súlyosan sérti az ügyvédeknek a jóhírnévhez való alapjogát, de a jogbiztonsághoz való jogát is és azt eredményezheti, hogy az ügyvédek meg lehet félemlíteni, ha jól dolgozik, akkor egyszerűen megrágalmozzák interneten, nagy nyilvánosság előtt, ezért esetleg, hogy ezt elkerülje, ügyfele képviselőjét kénytelen „visszafogottan” ellátni, tehát az ügyvédek megfélemlítésére tökéletesen alkalmas. Visszafogott viselkedés hiányában ugyanis számíthat az ellenfél bosszújára, aminek ezek szerint nulla következménye van.

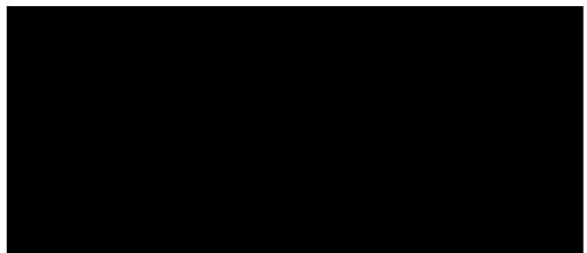
A Kúria előtt jelen ügyben felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, ilyenre lehetőségem a jogi szabályozás miatt nincs.

A T. Alkotmánybíróság hatásköre az *Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-án* alapszik.

A közvetlen érintettségem az ügyben megállapítható, hiszen az indítvány alapját képező bírósági ügyben peres félként érintett voltam.

Budapest, 2014. január 17.

Tisztelettel:

Mellékletek:

- ❖ Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról;
- ❖ A Fővárosi Ítéltábla 3.Bhar.16/2013/5. számú ítélete;
- ❖ A Fővárosi Bíróság 20.Bf.10811/2011/15. számú ítélete;
- ❖ A Pesti Központi Kerületi Bíróság 18.B.33.122/2008/34. számú ítélete;